

18-10-2014 ΕΣΠΕΡΑΣ

† Μνήμη Λουκά τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

† Μαρίνου μάρτυρος τοῦ γέροντος.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὅ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν

αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ

μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

σα ακου σο ο ον μου Κυ υ υ υ υ υ ρι
 ι ι ι ε
 Κα τευ θυν θη η τω η προ ο σε ευ
 χη η η μου ως θυ μι α α μα α α ε
 νω ω πι ι ι ο ο ο ον σου ε πα αρ
 σις τω ω ω ων χει ει ρω ω ων μου θυ σι
 ι α ε ε σπε ρι νη η η ει ει σα ακου
 σο ο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Τι ὑμᾶς καλέσωμεν.

ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη

πε μει να σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε ^Δ υ πε
 μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον Σου ^Χ
 ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ι ον ^γ
^γ ^Ν Τι σε νυν προ σει ει ε πω Θε ο λη πτε ^γ
 πο τα μον εκ Πα ρα δει σου προ ερ χο με
 νον ημιν ^γ κι βω τον της δι α θη κης ην
 δι ε θε το Χρι στος ^γ ^Π φω στη η η ρα ^Ν ^π νο
 η τον φως α α πα στρα πτον τα ^γ ^Π λυ χνι
 ι ι αν ^π ^Ν Εκ κλη σι αν κα α ταυ γα ζου σαν ^γ
 αρ τον ζω η ης θει αν τρα πε ζαν ^Δ πο
 τη η ρι ον θει ου πο ματος ^Δ ^Δ ι κε τε ευ

ε του σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων
 Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
 κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
 σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ι ον
 Τι σε νυν Θε ο ο ο πτα κα λε σω μεν
 λει του ργον των μυ στη ρι ων δρα στι κω τα
 τον Χρι στου της σκη νης της νο ου με
 νης αρ χι τε κτο να σο φον τας πλα α α κας
 λα το μουν τα τα ας της χα ρι τος τον νο
 ο ο μον γε γρα φο τα το ον και νο τα τον
 τον εκ Σι ω ων προ ερ χο με νον και

δι α σου ου κη ρυτ το με νον ι κε τε
 ευ ε του σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων
 τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ
 εκ πα σων των α νο μι ων α αυ του
 Τι σε νυν κα λε ε ε σω μεν Εν δο ξε
 θη σαυ ρον των ου ρα νι ων χα ρι σμα
 των ασφα λη ι α τρον και των ψυ χων και
 των σω μα των ακρι βη του Πα α αυ λου
 νερ γα την και αι συ νεκ δη μον τας πρα α α

ζεις ^π^q Α πο στο λων ε ε κτι θε με νον ^ν^δ πολ
 λα Λου κα α τα ο νο μα τα ^Δ^δ η α ρε
 τη η σοι πε ποι η κεν ^Δ^δ ι κε τε ευ ε του
 σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων ^ν^δ
^χ^ν^δ **Α**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
 ε θνη ^Δ^δ ε παι νε σα τε Αυ τον παν τες οι λα
 οι ^ν^δ
^ν^δ **Τ**ι σε Θε ορ ρη η η μον προσ φθε γ ζω
 μαι ^ν^δ Μα θη την ο τι η μιν ευ η γ γε
 λι σω τον Χρι στον ^ν^δ ι α τρον ο τι τα
 πα θη θε ρα πευ εις των ψυ χων ^ν^δ λυ χνι ι ι

αν^π νο η τον φως α α πα στρα ψα σαν
 κρη πι ι ι δα^π και θε με λι ο ον της πι
 στε ως συ γαρ η μι ιν δι ε χα ρα ζας
 το πα αν σε πτον Ευ αγ γε λι ον ι κε τε
 ε ευ του σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων
 Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ' η μας και η α λη θει
 α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι ω να
 Τι σε νυν προ σει ει ει πω θαυ μα σι ε
 θε ω ρον των της σο φι ας δι δαγ μα
 των α ψευ δη συ γ γρα φε α πρα κτι κον της

Α πο στο λων δι δα χης και στν υ λον ευ
 σε βει ας α α κα τα σει στον η πυ υ υρ
 γον Εκ κλη σι ας α α κα τα λυ τον πολ
 λα σου τα προ τε ρη μα τα και μει ζο να τα
 χα ρι σμα τα ι κε τε ευ ε του σω θη ναι
 τας ψυ χα ας η η μων

Ἦχος λ Πα

υε ε Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι και Υι
 υι ω και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι
 Α πο ο στο ο λε ε ε Χρι στου και
 των θει ων δο γ μα τω ων συ γ γρα φευ και της

εκκλησιαι α ας εδραιαι αι αιω ω ω
 μα συ υ ωω α α α λη θωστας εν
 ζο ο φωτης α γνωσι α ας καρδι
 ι ι ας εισδυσα α α α σας εν τω
 βυ θωτης α α απωω λει ει ει ει ας
 ελκυσας θε η γο ο ρι ι ι ι ι αις
 δι ε ε σω ω ω ω σας ως ε εκ σα α
 α α λουτρι ι κυ μι ι ι ι ας ο
 πα δο ο ος γε νο ο ο ο με ε ε ε νος
 του σκε ευ ους της ε εκ λο γης Πα αυ
 λου ου αλ λα α και μι ι μη η η της

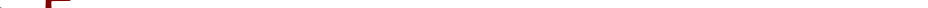
עֲדָה יְהוּדִית

αι ω νων α α α α μην

π
 q

^π
^π₉

Θρω ω πων σπα α ρει ει ει σαν και τον Δε

 σπο τη ην τε ε κου ου σαν την ε που ρα

[illegible]

σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην Πα αρ θε ε ε

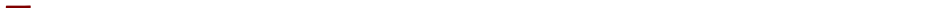

σμα και των πιστων το εγ καλ λω ω ω ω

ου ρα α νος και να ο ος της θε ε ο ο

ο τη η η η τος ^{πρ} αυ τη το με σο τει χον

της εχθρας κα θε ελουουσα ει ρηνην αν
 τειση η ξε ε και το βασιλει οον η
 νε ε ε ε ω ω ω ω ξε ταυτην ουν κα
 τεχοοντες της πιστεως την αγκυραν
 υπερμαχον εχοομεν τον εξ αυ
 της τεχθεεντα Κυυριον
 θαρσειειτω τοι οι νυν θαρσειτω λα
 ο οος του Θεου και γαρ αυτος πολε
 μησει τους εχθρου ους ως παν τοδυυ
 υ υ να α α α μο ο ο ος

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν

ᾠχος Δι

                                           <

Θε ε ε ου ου ζω η η η η η η ο ο
 δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
 σε ε ε δο ο ζα α α ζει ει

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Προκείμενον.

ᾠχος Βαρύς ᾠ

Θε ος αν τι ληπτωρμου ει το ε
 λε ο ος σου προφθα ασει με (Δίς)

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
 Θεός, καί ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
 λύτρωσαί με.

Θε ος αν τι λη ηπτωρμου ει ει
 το ε λε ο ος σου προφθα ασει με ε

Εἶτα τά ἀναγνώσματα

Πράξεων των Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· οὐχ ὑμῶν ἐστι γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ

Σαμαρεία καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Πράξεων των Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις Παῦλος καὶ Τιμόθεος ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν. Παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρωάδα. Καὶ ὄραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ· ἀνὴρ τις ἦν Μακεδὼν ἐστῶς, παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· διαβὰς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν. Ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ Κύριος εὐαγγελίσασθαι αὐτούς. Ὁ Παῦλος ἀποβιβάζεται εἰς Φιλίππους τῆς Μακεδονίας. Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρωάδος εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν, ἐκεῖθεν τε εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶ πρώτη τῆς μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις κολωνία.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ

Ἀνάγνωσμα.

Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος. Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς

δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως· Δημᾱς γάρ με ἐγκατέλιπεν ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην, Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν· Λουκᾱς ἐστι μόνος μετ' ἐμοῦ.

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἡ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύρι-ε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ

ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

ᾠδὴ 4 Πα

Χριστου τον Μαθη την τον του Ευ αγ γε
λι ι ου συγγραα φε ε ασο φω τα τον
σκευ ους της ε κλο γης τον ω ραι ο χα ρα
κτη ρα εμ ψυ χον πι στοι ου εν ταις Εκ κλη
σι ι αις α πα α σαις ο ε παι νος Λου
καν τον Α πο στο λον εν υμνοις τιμη σω
μεν Αυ το ος γαρ ε κη ρυ ζε εν τα πα

ρα δο ζα θαυ μα τα φω τι σας τους ε πι
γης θε ο λο γι ας α κτι σι δι α της
χα α ρι ι το ο ο ος

Ἀπόστιχα
Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια
Ἦχος πλ. α'
Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις τοῖς χειλεσί σου Λουκά
πυρηνή γλωσση ἐξεχυῖ θη Ἀποστο
λε καὶ γλωσσαι πυροῦ ἐδειεί χθης λο
γους ἐκ πεμπῶν φωτός τοῖς φωτός ἀξι
οῖς τῶ κηρυγματι βολιδας φλεε
γουςας δε τοῖς το σκοοτος ποθῆσαι
γραφῶν διδασκῶν τοσεπτοον Ευ
αγγελιον καὶ οσμηζωης τοῖς
ζωηηνον τως θελουουσιν ωωφθης ως

Παυλος εφησεν ον εσχες διδασκαλον

ο σμηθανα του δεεπαα λιντοις μη ζω

ην αγαπη σα σιν αλλ' ημιν ειρηη

νηην και ζωην και φως πααα ραα σχου και

μεγαελεεος

Στίχ.

Εις πασαν την γην εζηλθεν ο

φθογγοσ αυτων και εις τα περατα της

οικου μενης ταρηματα αυτων

Εγεγνωμεν εκ των λογων των σων

καθαπερ εφης την των λογων ασφα

λειειανων εθουεν θεωως Μυυστα

ε πει περ γραψαι η μιν ^Ππε ρι των πραγ
 μα α α τω ων ε πε χει ρη σας ^πων πε πλη ρο ο
 φο ρησαι ^κκαι κα θω ως σοι πα ρε δω καν ^κ
 οι πριν αυ το ο πται ^Δων και συ υ ι σος
 γε γο νας ^κυ πη ρε της τε ^{ν'}της του
 Λο ο γου σα ρ κω σε ε ως ^κο ον με τα
 την Α ναστασιν εις Εμ μα ου ους ε βλε ψας ^Δ
 και και ο με νη καρ δι ι α ^Δμε τα
 Κλε ο ο πα συ νε φα γες ^καυ του θει ας
 θε ε ρ μη ης και η μων των σε τι ι μω ^Δ
 ων των τας ψυ χα ας πλη ρω σον ^κ

Στίχ. ^Π
^χ
^χ
^{q̣} Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δο

ξάν Θεοῦ ^χ
^{q̣} ποιῇ σὺν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ^χ
^{q̣}

αὐτὰ γὰρ γέλλει τὸ στερέωμα ^χ
^{q̣}

^Δ
^χ
^{q̣} Καὶ αἰρεόμοσος γράψας ἡμῖν ^χ
^{q̣}

τὸ Καὶ χαίρων τῆς Ἀγνῆς Εὐαγγελίᾱ

ὅν ^κ
^χ
^{q̣} καὶ ταύτην Κυριοτόκον εἰπόν

τα τὸν Βαπτιστὴν ^Π
^χ
^{q̣} ἐκ γαστροῦ γραα

φείει καὶ τὴν συλλήψιν ^π
^{q̣} καὶ Λογότην

σάρκωσιν πειρασμοὺς καὶ θάυματα ^χ
^{q̣}

λόγους καὶ αἰπάθη ^Π
^Δ
^{q̣} τὸν σταυρὸν καὶ

τὸν θάνατον ^χ
^{q̣} καὶ τὴν ἐγερσιν ἡν περ

ει ει δεσ και α νο δον Πνε ευ μα τος
 τε την κα θο δον κη ρυ υ κων τας πρα ζεις τε
 και ε ζαι ρε τως του ου Πα αυ λου ου
 περ ε δει ει χθης συ νεκ δη μοσ α κε στορ
 και Μυ υ στα α και φω στηρ της Εκ κλη η σι
 ι ας ην φρου ρει παν το ο τε

ω ω προ ο ο σε ε νε ε ε γκας ως θυ μι ι
 α α α μα κα α λο ο ο ο ο ο ο ον εις
 ου ρα νου ους ε ευ ω ω δω ω θης δι
 ο πα ρι στα α με νο ο ο ο ος τω ω κρι
 ι τη πρεσβευε ρυ σθη η η η ναι η η
 η μας των α νο μι ω ω ω ν η η η η
 μων και εν η με ε ε ρα κρι ι ι ι
 ι σε ε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ως λυ τρω θη ναι τη ης κο λα α α σε
 ε ε ε ω ω ω ως
 Και αι νυ υ υ ν και α α ει και εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

0 ποι η της και λυ τρω της μου Πα να

γνε Χριστος ο ο ο Κυ υ ρι ι ι ος

εκ της σης νη δυ ος προ ε ελ θων ε με εν

δυ σα α με ε νος της πρωην κα τα α α ρας

τον Α δα α α μ η η λευ θε ε ρω ω ω

σε δι ο ο σοι Πα α α να γνε ως του

θε ου Μη η τρι ι ι τε και Πα ρ θε νω ω α λη

η θως βο ω μεν α α σι ι ι γη η η

τω ως το ο ο ο χαι αι ρε του ου Αγ γε

ε ε ε λου χαι ρε Δε σποι να προ στα σι

α α ακαιαισκεπη και σω τη ρι α των ψυ
χω ω ων η η η η μω ω ω ων Δ

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,

Ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι

ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου Ἦχος γ΄

Γη Ἀ πο ο στο λε Α γι ε και Ευ αγ

γε λι στα Λου κα χη πρε σβευ ε τω ε λε η

μο νι Θε ω χη ι να πται σμα των α φε σιν

πα ρα σχη ταις ψυ χαι αις η η μων Γη

χη Γη Ἀ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι Γη

χη Γη και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην πη

Θεοτοκίον.

πη Ν Γη Σε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι

αν του γε ενους η μων χη α νυ μνου μεν Θε ο

Π
το ο κε Παρθε ε νε ^Γπ εν τη σαρ κι γαρ τη εκ
σου προσληφθειση ο Υι ος σου και Θε ος η
μων ^Πτο δι α Σταυρου καταδεξαα με νος παα
θος ^Γε λυ τρω σα τω η μας ^Πεκ φθο ρα ας ως
φι λαν θρω πο ο ο ος

Ἀπόλυσις.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.